

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะสำรวจปัญหาในการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ของครูในโรงเรียนต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ของภาคศึกษา 2 (ปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล) โดยส่งแบบสอบถามไปยังครู 200 คน สัมภาษณ์ครูใหญ่ 25 คน สัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์อำเภอและหัวหน้าหมวดการศึกษา 20 คน นำคำตอบจากการสอบถามและสัมภาษณ์มาศึกษาสถิติเป็นร้อยละและมีชนิดพิเศษ ผลของการวิเคราะห์พอจะสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้คือ

1. โรงเรียนต่าง ๆ ในภาคศึกษา 2 อุปกรณ์การสอนที่มีใช้ส่วนมากเป็นประเภทวัสดุ เช่น รูปภาพ บัตรคำ แผนภูมิ แผนที่ ลูกโลก กระดานนิเทศ กระดานผ่าสำลี ของจริง ของจำลอง ส่วนอุปกรณ์ประเภทเครื่องมือ เช่น เทป เครื่องขยายเสียงมีใช้น้อย และอุปกรณ์ที่ไม่มีใช้ในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาเลย คือ เครื่องฉายภาพทึบ เครื่องฉายภาพขามสีระยะ และเครื่องฉายภาพโปร่งแสง ถ้าหากว่าทางภาคศึกษา 2 ได้จัดให้อุปกรณ์ประเภทเครื่องมือมีใช้ในโรงเรียนแล้ว จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. อุปสรรคและปัญหาในการใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนต่าง ๆ คือ ครูไม่มีความรู้ในการผลิต การใช้ ตลอดจนการเก็บรักษาไม่มิงบประมาณอย่างเพียงพอ ไม่มีที่เก็บเครื่องมือวัสดุทัศนศึกษาโดยเฉพาะ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้การแนะนำช่วยเหลือ ตลอดจนตัวครูเองไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์การสอน ฯลฯ

อภิปรายและขอเสนอแนะ

1. เนื่องจากครูส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมทางวัสดุทัศนศึกษา และผู้ที่ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมเหล่านี้ต้องการมีความรู้ทางวัสดุทัศนศึกษา ถ้าหากว่าทางภาคศึกษา 2 และฝ่ายบริหารการศึกษาจัดให้ครูทุกคนได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้

ซึ่งก็สามารถช่วยสนองความต้องการของครูเหล่านั้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนของภาคศึกษา 2 เอง และการอบรมนั้นควรจัดเกี่ยวกับเรื่องการผลิตการใช้และการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ตามที่ครูส่วนใหญ่ต้องการ

2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูสนใจในการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น ฝ่ายบริหาร เช่น ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาพิเศษ หัวหน้าหมวดการศึกษา และครูใหญ่ควรจะร่วมมือและประสานงานกันอย่างดี และควรปฏิบัติงานด้วยความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของครูแต่ละคน เพื่อให้ครูเกิดความศรัทธาความเชื่อมั่นและมีกำลังใจในการปฏิบัติงาน

3. ศึกษาพิเศษ ควรไปเยี่ยมโรงเรียนต่าง ๆ อย่างทั่วถึง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง รวมทั้งโรงเรียนราษฎร์ สอนศาสนาอิสลามด้วย เพื่อครูจะได้ขอความช่วยเหลือขอคำแนะนำเกี่ยวกับการผลิต การใช้ และการรักษาอุปกรณ์ และในการไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนนั้นควรจะทำหน้าที่สอนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนประกอบ รวมทั้งนำอุปกรณ์ที่คิดว่าจำเป็นและมีประโยชน์ไปให้ดูเป็นตัวอย่างด้วย

4. โรงเรียนต่าง ๆ ควรจะมีความสัมพันธ์กับชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นอย่างดี และควรเสียสละสถานที่ของโรงเรียนให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนบาง เช่น อนุญาตให้ใช้โรงเรียนเป็นที่ประชุม หรือจัดงานตามที่ชุมชนต้องการ ซึ่งไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน เมื่อชุมชนได้รับประโยชน์จากโรงเรียนแล้วอาจจะยินดีให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการผลิตและการจัดหาอุปกรณ์การสอน

5. ครูโดยทั่วไปไม่มีเงินเดือนน้อยอยู่แล้ว ถ้าให้จ่ายเงินของตนเองเพื่อซื้อและผลิตอุปกรณ์การสอนอีก รู้สึกว่าจะทำได้น้อย ทางที่ดีทางฝ่ายบริหารและทางโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่เจียดมาให้แก่ฝ่ายผลิตศึกษาบ้าง เช่น จากเงินบำรุงการศึกษา และควรจัดหาเงินหรือรับบริจาคเพื่อจะได้เงินมากขึ้นอย่างพอเพียง ถ้าหากว่ารอตงบประมาณของรัฐบาลอย่างเดียว งานด้านผลิตศึกษาจะไม่ดำเนินไปได้เท่าที่ควร

6. จากการสำรวจปัญหาในการใช้อุปกรณ์การสอนครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าทางราชการได้ซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียนเหมือนกันทุกปี และทุกโรงเรียน เช่น กระดาษสี ฯลฯ

ซึ่งวัสดุเหล่านี้เมื่อนำไปผลิตอุปกรณ์จริง ๆ แล้วได้น้อยมาก และไม่เพียงพอแก่การใช้ ประกอบการสอน ถ้าหากว่าทางฝ่ายบริหารการศึกษา เช่น ครูใหญ่ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน เพื่อซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่คงทนถาวรและมีประโยชน์แก่เด็กทุก ๆ คน เช่น ลูกโลก แผนที่ เทป แผ่นเสียง ฯลฯ แล้วนำไปไว้ที่โรงเรียนที่เป็นประธานกลุ่ม โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แล้วหมุนเวียนให้ครูต่าง ๆ ได้ใช้กันอย่างทั่วถึงก็จะมีประโยชน์มาก

7. ควรจะมีผู้เชี่ยวชาญในการผลิต การใช้ และดูแลรักษาอุปกรณ์การสอนประจำอยู่ในโรงเรียนที่เป็นประธานกลุ่ม หรือที่อำเภอ เพื่อจะให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่มีปัญหาในการผลิต การใช้ และการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์

8. เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางโสตทัศนศึกษาของครูให้กว้างขวางขึ้น โรงเรียนควรจัดให้มีหนังสือ ตำรา วารสาร จุลสารเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษาไว้ให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นการปรับปรุงงานด้านโสตทัศนศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

9. สถานที่สำหรับการทำงานด้านโสตทัศนศึกษา ถ้าโรงเรียนมีห้องว่างพอ ก็ควรจัดทำอย่างง่าย และควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการผลิตไว้ด้วย เช่น กระดาษ กรรไกร สี กาว ฯลฯ ไขควง เพราะจะช่วยให้การบริการด้านโสตทัศนศึกษาเป็นหลักแหล่งที่มีผลิต ที่เก็บโสตทัศนอุปกรณ์และจะเป็นแหล่งกลางที่จะประสานงานกับครูทั้งโรงเรียนในเรื่องโสตทัศนศึกษาได้

10. หลังจากที่ได้อบรมครูเกี่ยวกับเรื่องโสตทัศนแล้ว ผู้บริหารการศึกษาควรจะได้ติดตามผลการอบรม เป็นประจำ เพื่อสำรวจดูว่าครูได้นำผลของการอบรมไปใช้ให้เป็นประโยชน์หรือไม่ ซึ่งอาจจะทำได้ด้วยการไปสังเกตด้วยตนเอง ซักถามจากครูใหญ่ หรือ ผอ.ให้ผู้บริหารคนอื่น ๆ ที่ไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนนั้นให้ช่วยดูแลให้

11. ศึกษาในเทศกควรจัดให้โรงเรียนได้หาวัสดุอุปกรณ์จากแหล่งวัสดุได้เปล่าต่าง ๆ เช่น มูลนิธิ สถานทูต สำนักงานแถลงข่าว และสถานที่ราชการต่าง ๆ ซึ่งอาจขอได้ทุกเมื่อ